

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 95**

23 Μαΐου 1997

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 101

Περί τρόπου εισαγωγής των υποψηφίων Ακολούθων Πρεσβείας στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών του Υπουργείου Εξωτερικών και τρόπου λειτουργίας αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Το άρθρο 90, παράγραφος 2 του Νόμου 1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 101/90, τ.Α').

2. Το άρθρο 6 παράγραφος 1 του Νόμου 962/1979 «Για την ίδρυση στο Υπουργείο Εξωτερικών Κέντρου Διπλωματικών Σπουδών και την τροποποίηση διατάξεων του Νόμου 419/1976 "περί Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών"» (ΦΕΚ 202/1979, τ.Α').

3. Το άρθρο 29α του Νόμου 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (ΦΕΚ 137/1985, τ.Α') που προστέθηκε με το άρθρο 27 του Νόμου 2081/92 (ΦΕΚ 154/1992, τ.Α') και το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος Διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

4. Την από 16.4.97 Γνωμοδότηση του Εκπαιδευτικού Συμβουλίου του Κέντρου Διπλωματικών Σπουδών.

5. Την 212/1997 Γνωμοδότηση του Συμβουλίου Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υπουργού Εξωτερικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Προκήρυξη Διαγωνισμού

1. Προκειμένου να εισαχθούν στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών υποψήφιοι Ακόλουθοι Πρεσβείας για προεισαγωγική εκπαίδευση και ενημέρωσή τους στα θέματα της Διπλωματικής Υπηρεσίας, προκηρύσσεται διαγωνισμός που γίνεται σαράντα (40) τουλάχιστον ημέρες μετά τη δημοσίευση περίληψης της σχετικής προκήρυξης σε τέσσερις (4) ημερήσιες πολιτικές εφημερίδες της πρωτεύουσας.

2. Η προκήρυξη αυτή ορίζει την ημέρα και ώρα που αρχίζει ο διαγωνισμός, το χώρο που γίνεται και τον αριθμό των υποψηφίων Ακολούθων του Διπλωματικού Κλάδου που φοιτούν στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών και διορίζονται σε κενές οργανικές θέσεις μετά την επιτυχή αποφοίτησής τους από αυτό. Εάν, για τεχνικούς λόγους, αλλάξει ο χώρος διεξαγωγής του διαγωνισμού, η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Εξωτερικών καθορίζει άλλο χώρο που γνωστοποιείται έγκαιρα στους υποψηφίους.

Άρθρο 2

1. Ο διαγωνισμός διεξάγεται σε συνεχείς ημέρες, χωρίς να εξαιρούνται οι Κυριακές ή οι επίσημες ημέρες αργίας, εφ' όσον αυτό κρίνεται αναγκαίο από τον Πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής.

2. Εάν δεν είναι δυνατή, για οποιοδήποτε λόγο, η έναρξη του διαγωνισμού την ημέρα που ορίστηκε, ορίζεται από τον Υπουργό άλλη ημέρα έναρξής του.

Η αναβολή αυτή δεν δίνει δικαίωμα συμμετοχής στο διαγωνισμό σε άλλους υποψηφίους εκτός από αυτούς που έγιναν ήδη δεκτοί.

Άρθρο 3

Προσόντα υποψηφίων

1. Για να γίνει δεκτός στον διαγωνισμό πρέπει να έχει την Ελληνική ιθαγένεια, να υποβάλει είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν την έναρξη του διαγωνισμού σχετική αίτηση σε ειδικό έντυπο στη Διεύθυνση Προσωπικού του Υπουργείου Εξωτερικών μαζί με υπεύθυνη δήλωση για τα ατομικά του στοιχεία (δηλαδή: ονοματεπώνυμο, ονόματα πατέρα και μητέρας, ημερομηνία, έτος και τόπο γέννησης, τόπο διαμονής, ασχολίες από τότε που συμπλήρωσε το 18ο έτος της ηλικίας του και τον τίτλο σπουδών του) και ότι έχει πτυχίο Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος της ημεδαπής ή ισοτίμου της αλλοδαπής αναγνωρισμένο από το ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α.

Στη δήλωση αυτή θα πρέπει ο υποψήφιος να αναφέρει και την ξένη γλώσσα ή τις ξένες γλώσσες που επιθυμεί να εξεταστεί προαιρετικά καθώς και ότι κατά τον χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής των αιτήσεων έχει τα γενικά προσόντα του άρθρου 71 του Νόμου 419/1976 και τα ειδικά προσόντα της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Νόμου 962/1979.

2. Τα δικαιολογητικά των υποψηφίων του διαγωνισμού για είσοδο στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών υποβάλλονται από τους επιτυχόντες στην Ε1 Διεύθυνση Προσωπικού του Υπουργείου Εξωτερικών, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων.

3. Ο υποψήφιος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής των δικαιολογητικών που αποδεικνύουν στοιχεία, εφόσον αυτά αναγράφονται στην αστυνομική του ταυτότητα. Στην περίπτωση αυτή ο υποψήφιος επιδεικνύει την αστυνομική του ταυτότητα στον αρμόδιο υπάλληλο της Διεύθυνσης Προσωπικού του Υπουργείου Εξω-

τερικών, ο οποίος βεβαιώνει πάνω στην αίτηση συμμετοχής στο διαγωνισμό την ύπαρξη αυτών των στοιχείων.

Άρθρο 4

Εξεταστική Επιτροπή

Η σύνθεση και η λειτουργία της Εξεταστικής Επιτροπής καθορίζεται με την υπ' αριθμ. 010/93/ΑΣ 44/2.4.92 (ΦΕΚ 254/92, τ.Β') απόφαση του Υπουργού Εξωτερικών (άρθρο 1), όπως προβλέπει ο Ν. 962/79 (άρθρο 6 παρ. 2 εδ. β').

Άρθρο 5

Εξεταζόμενα Μαθήματα

1. Πρωτεύοντα μαθήματα:

α) Η ελληνική γλώσσα.

β) Η γαλλική γλώσσα.

γ) Η αγγλική γλώσσα.

δ) Η ελληνική και παγκόσμια διπλωματική ιστορία: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 μέχρι σήμερα - εθνικά θέματα.

ε) Το δημόσιο και το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

στ) Δίκαιο και πολιτική επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, θεωρητική και εφαρμοσμένη πολιτική οικονομία και δημόσια οικονομία.

2. Δευτερεύοντα μαθήματα:

α) Η ιστορική και θεσμική διάσταση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

β) Στοιχεία κλασσικού, βυζαντινού και νεοελληνικού πολιτισμού.

γ) Η παγκόσμια γεωγραφία.

δ) Το ναυτικό δίκαιο.

ε) Ο Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών.

στ) Η χρήση Ηλεκτρονικών Υπολογιστών.

3. Δοκιμασία - Συνέντευξη

4. Προαιρετικά μαθήματα:

Οι γλώσσες των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πλην αγγλικής και γαλλικής) καθώς και η αραβική, κινεζική, ιαπωνική, ρωσική, αλβανική, σερβοκροατική, βουλγαρική, ρουμανική και τουρκική.

Άρθρο 6

Δοκιμασία

1. Πρωτεύοντα μαθήματα:

α) Ελληνική γλώσσα:

1. Γραπτή δοκιμασία:

Έκθεση ιδεών: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν ένα θέμα γενικού περιεχομένου με σκοπό να κριθεί η ικανότητά τους στη σύνθεση ενός κειμένου, στην ορθή έκφραση και διατύπωση με σαφήνεια των εννοιών στην ελληνική γλώσσα καθώς και η σύνταξη και η ορθογραφία. Για την γραπτή αυτή εξέταση παραχωρείται στους υποψηφίους χρόνος 3 ωρών.

2. Προφορική δοκιμασία:

Έλεγχος της δυνατότητας ορθής εκφοράς του ελληνικού λόγου καθώς και της ικανότητας των υποψηφίων να εκφράζονται με σαφήνεια, ακρίβεια και αξιοποίηση των εκφραστικών μέσων της ελληνικής γλώσσας.

β) Γαλλική γλώσσα:

1. Γραπτή δοκιμασία:

α. Έκθεση ιδεών: Όπως και στην ελληνική γλώσσα.

β. Μετάφραση δέκα μέχρι δεκαπέντε στίχων από την ελληνική στην γαλλική και μετάφραση δέκα μέχρι δεκαπέντε στίχων από την γαλλική στην ελληνική. Για την γραπτή εξέταση δίδεται χρόνος μίας και μισής (1.30) ώρας για την σύνταξη της έκθεσης και μίας και μισής (1.30) για τις δυο μεταφράσεις.

2. Προφορική δοκιμασία:

Ανάγνωση γαλλικού κειμένου και έλεγχος της ευχέρειας προφορικής έκφρασης στην γαλλική.

γ) Αγγλική γλώσσα

Όπως η γαλλική.

δ) Η ελληνική και παγκόσμια διπλωματική ιστορία: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 μέχρι σήμερα - εθνικά θέματα (γραπτή και προφορική δοκιμασία).

1. Γραπτή δοκιμασία: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν δύο θέματα (ένα από την α) ενότητα και ένα από την β) ενότητα). Για την εξέταση αυτή παραχωρείται χρόνος τεσσάρων (4) ωρών.

2. Προφορική δοκιμασία: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν δύο θέματα (ένα ανά ενότητα) που τους υποβάλλονται υπό μορφή ερωτήσεων από τον εξεταστή του μαθήματος, όπως περιγράφεται στην παρ. β) 1. του άρθρου 7 του παρόντος.

ι) Η ελληνική και παγκόσμια διπλωματική ιστορία από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945.

1. Η σταθεροποίηση των διεθνών σχέσεων μετά τους ναπολεόντειους πολέμους - επαναστάσεις και αντιδράσεις.

2. Αποικιοκρατία και ιμπεριαλισμός.

3. Συσχετισμοί δυνάμεων, πολεμικές αναμετρήσεις και διακανονισμοί στην Ευρώπη, τα Βαλκάνια και την Εγγύς Ανατολή.

4. Ανεξαρτησία κρατών στην Ευρώπη (και στην Βαλκανική) και στην Λατινική Αμερική.

5. Ίδρυση, συγκρότηση και εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους - πολιτική των δυνάμεων απέναντι στην Ελλάδα.

6. Ενοποίηση Γερμανίας και Ιταλίας.

7. Η καταρρέουσα Οθωμανική Αυτοκρατορία και τα βαλκανικά κράτη.

8. Η εξωτερική πολιτική των Η.Π.Α., Γαλλίας, Βρετανίας, Γερμανίας, Ιταλίας, Ρωσίας.

9. Τα αίτια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου – συσπειρώσεις δυνάμεων και συμμαχίες - επανάσταση των μπολσεβίκων - έκβαση του πολέμου.

10. Η Ελλάδα και ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος – Μικρασιατική εκστρατεία.

11. Οι συνθήκες ειρήνης 1919 - 1923. Η Κοινωνία των Εθνών.

12. Ο μεσοπόλεμος: προβλήματα διεθνών σχέσεων, οικονομικές και πολιτικές εξελίξεις – προσπάθειες κατευνασμού και αφοπλισμού.

13. Άνοδος του φασισμού και του ναζισμού – η αντίδραση της διεθνούς κοινότητας και των δυνάμεων Βρετανίας, Γαλλίας, ΕΣΣΔ, Η.Π.Α.

14. Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Εξέλιξη των πολεμικών επιχειρήσεων και σχεδιασμός μεταπολεμικού κόσμου.

15. Το πυρηνικό όπλο. Συνδιασκέψεις και συνθήκες ειρήνης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

16. Η Ελλάδα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

17. Εδαφική ολοκλήρωση της Ελλάδας.

ιι) Η ελληνική και παγκόσμια διπλωματική ιστορία από το 1945 μέχρι σήμερα – εθνικά θέματα.

1. Ανεξαρτησία των κρατών του Τρίτου Κόσμου – το τέλος των αποικιών – συμμετοχή των νέων κρατών στη διεθνή πολιτική.

2. Ψυχρός Πόλεμος και διεθνής πολιτική στην Ευρώπη (και τη Βαλκανική), την Ασία, την Αφρική, την Λατινική Αμερική.

3. Η Ελλάδα και ο ψυχρός πόλεμος.

4. Ελληνο-τουρκικές σχέσεις – Κυπριακό.

5. Ε.Ο.Κ. και Ευρωπαϊκή Ένωση.

6. Προβλήματα στη Μέση Ανατολή -- Αραβο-ισραηλινή σύρραξη και συμφωνίες.

7. Ένοπλες συρράξεις στην Κορέα, Βιετνάμ, Αφγανιστάν, τον Περσικό κόλπο.

8. Τα Ηνωμένα Έθνη ως παράγοντας της διεθνούς πολιτικής.

9. Περιφερειακές και άλλες οργανώσεις στην Ευρώπη, την

Αφρική, την Αμερική (Συμβούλιο της Ευρώπης, ΝΑΤΟ, Σύμφωνο Βαρσοβίας, ΔΑΣΕ, ΟΑΣΕ, ΟΟΣΑ, Οργανισμός Αμερικανικών Κρατών, Οργανισμός Αφρικανικών Κρατών, Αραβική Ένωση).

10. Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

11. Εντάσεις και συγκρούσεις στον κομμουνιστικό συναπισμό.

12. Διπλωματικές εξελίξεις στην Λατινική Αμερική, την Αφρική και την Ασία.

13. Εξωτερική πολιτική των Η.Π.Α., της Κίνας, της ΕΣΣΔ και των Ευρωπαϊκών δυνάμεων μετά το 1945.

14. Ύφεση και Τελική Πράξη του Ελσίνκι.

15. Διάλυση της ΕΣΣΔ και της Γιουγκοσλαβίας.

16. Διμερείς σχέσεις Ελλάδας – Βαλκανικών κρατών.

17. Εθνικά θέματα.

ε) Το δημόσιο διεθνές δίκαιο (γραπτή και προφορική δοκιμασία) και το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (προφορική δοκιμασία):

1. Γραπτή δοκιμασία: Η γραπτή εξέταση στο μάθημα αυτό συνίσταται σε ανάπτυξη από τους υποψηφίους θέματος από το δημόσιο διεθνές δίκαιο. Για την εξέταση αυτή παραχωρείται χρόνος τριών (3) ωρών.

2. Προφορική δοκιμασία: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν δύο θέματα που τους υποβάλλονται υπό μορφή ερωτήσεων από δύο εξεταστές ένας για το μάθημα του δημοσίου διεθνούς δικαίου και ένας για το μάθημα του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου), όπως περιγράφεται στην παρ. β) 1 του άρθρου 7 του παρόντος.

ι) Από το δημόσιο διεθνές δίκαιο:

1. Πηγές του δημοσίου διεθνούς δικαίου.

α. Το διεθνές έθιμο (διαμόρφωση, διαπίστωση, διεθνής πρακτική).

β. Οι διεθνείς συνθήκες. (Το δίκαιο των διεθνών συνθηκών σύμφωνα με την Σύμβαση της Βιέννης του 1969).

γ. Γενικές αρχές του δικαίου – επικουρικές πηγές (στοιχεία).

2. Σχέσεις διεθνούς και εσωτερικού δικαίου.

α. Οι σχέσεις διεθνούς και εσωτερικού δικαίου, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

β. Οι σχέσεις διεθνούς και εσωτερικού δικαίου σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα. (Σχετικές διατάξεις του Συντάγματος – Νομολογία ελληνικών δικαστηρίων – Η έννοια της νομοθετικής κύρωσης των διεθνών συνθηκών – Διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής).

3. Οι αρμοδιότητες των πολιτειακών οργάνων στις εξωτερικές σχέσεις σύμφωνα με το ελληνικό Σύνταγμα (Πρόεδρος της Δημοκρατίας – Πρωθυπουργός – Κυβέρνηση – Υπουργός Εξωτερικών).

α. Το κράτος.

Το έδαφος ως συστατικό στοιχείο του κράτους – Ο λαός – Η έννοια της εδαφικής κυριαρχίας. Η έννοια της κρατικής αρμοδιότητας (νομοθετική – δικαιοδοτική – εκτελεστική) – Τρόποι κτήσεως εδάφους – Περιορισμοί της εδαφικής κυριαρχίας – Η έννοια της εδαφικής ακεραιότητας.

β. Ο θεσμός της αναγνώρισης εννόμων καταστάσεων στο διεθνές δίκαιο. Αναγνώριση κράτους, αναγνώριση κυβερνήσεων, αναγνώριση εμπολέμων. Η μονομερής και η θεσμική μη αναγνώριση κράτους.

γ. Η Σύμβαση της Βιέννης του 1961 για τις διπλωματικές σχέσεις και η Σύμβαση της Βιέννης του 1963 για τις προξενικές σχέσεις. Έννοια και περιεχόμενο της ετεροδικίας του κράτους.

5. Οι διεθνείς οργανισμοί. (Εννοιολογικά χαρακτηριστικά των διεθνών οργανισμών – Διάκριση μεταξύ διακυβερνητικών και μη κυβερνητικών διεθνών οργανισμών – Τυπολογία των διεθνών οργανισμών – Σύσταση και διάλυση των διεθνών οργανισμών – Νομική προσωπικότητα των διεθνών οργανισμών – Ιδιότητα μέλους διεθνούς οργανισμού – Εξωτερικές σχέσεις διεθνών οργανισμών – Ασυλίες και προνόμια των διεθνών οργανισμών).

α. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (θεσμική οργάνωση – λειτουργία – αρμοδιότητες – κύριες δραστηριότητες).

β. Το Συμβούλιο της Ευρώπης (θεσμική οργάνωση – λειτουργία – αρμοδιότητες – κύριες δραστηριότητες).

6. Τα άτομα ως φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων στο διεθνές δίκαιο.

α. Η οικονομική και η περιφερειακή προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

β. Η προστασία των αλλοδαπών.

γ. Ειδικές πληθυσμιακές ομάδες – Μειονότητες.

δ. Τα άτομα ως φορείς υποχρεώσεων (πειρατεία – δουλεμπόριο – τρομοκρατία – διακίνηση ναρκωτικών) – Η διεθνής ευθύνη των ατόμων (εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας – εγκλήματα κατά της ειρήνης – εγκλήματα πολέμου). Ο θεσμός της έκδοσης (στοιχεία).

ε. Άλλοι φορείς δικαιωμάτων και υποχρεώσεων (Αγία Έδρα – Οικουμενικό Πατριαρχείο – Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα – Επαναστάτες που αναγνωρίστηκαν ως εμπόλεμοι).

7. Το σύγχρονο διεθνές δίκαιο της θάλασσας, σύμφωνα με την Σύμβαση των Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982. (Η Τρίτη Συνδιάσκεψη των Η.Ε. – Το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης των Η.Ε. για το Δίκαιο της Θάλασσας – η ελληνική επικύρωση και ο κυρωτικός νόμος – Οι αρμοδιότητες του παράκτιου κράτους στις θαλάσσιες και υποθαλάσσιες ζώνες. Οι γραμμές βάσης – Τα εσωτερικά ύδατα – Αιγιαλίτιδα ζώνη – Η συνορεύουσα ζώνη – Τα διεθνή στενά – Η έννοια του αρχιπελαγικού κράτους – Υφαλοκρηπίδα – Αποκλειστική οικονομική ζώνη – Το καθεστώς των νήσων – Ανοικτή θάλασσα – Ο διεθνής βυθός (περιοχή) – Οριοθετήσεις θαλασσίων ζωνών Περίκλειστα κράτη – Προστασία θαλασσίου περιβάλλοντος (στοιχεία) – Επίλυση των διαφορών (στοιχεία) – Η ελληνοτουρκική διαφορά σχετικά με την υφαλοκρηπίδα στο Ανατολικό Αιγαίο (Η δικαιοδοτική και η πολιτική διαδικασία 1975-1978. Η Διάταξη και η Απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου.

8. Ο θεσμός της διεθνούς ευθύνης. (Έννοια της διεθνούς άδικης πράξης και διάκριση από την έννοια του διεθνούς εγκλήματος – Λόγοι δημιουργίας διεθνούς ευθύνης – Λόγοι που αποκλείουν την διεθνή ευθύνη με έμφαση στα αντίμετρα – Προϋποθέσεις ύπαρξης διεθνούς ευθύνης – Πολιτειακά όργανα, των οποίων οι πράξεις προκαλούν διεθνή ευθύνη. Διεθνής ευθύνη από πράξεις ιδιωτών – Ο θεσμός της διπλωματικής προστασίας – Οι συνέπειες της διεθνούς ευθύνης – Η κωδικοποιητική προσπάθεια της Επιτροπής Διεθνούς Δικαίου των Η.Ε.).

9. Η απαγόρευση χρήσης βίας στις διεθνείς σχέσεις. Οι εξαιρέσεις. (Συλλογική ασφάλεια σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, με έμφαση στις αρμοδιότητες του Συμβουλίου Ασφαλείας).

10. Το διεθνές δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων.

α. Το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο (στοιχεία).

β. Ο θεσμός της ουδετερότητας στο δίκαιο των ενόπλων συγκρούσεων.

11. Η ειρηνική επίλυση των διεθνών διαφορών. (Πολιτικές και νομικές μέθοδοι – Έννοιες διαπραγμάτευσης, καλών υπηρεσιών, μεσολάβησης, συνδιαλλαγής – Διεθνή δικαιοδοτικά όργανα. Διεθνής διαιτησία. Πρόσβαση των διαδίκων).

ιι) Από το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο:

Στοιχεία ιδιωτικού διεθνούς δικαίου: ιθαγένεια, δημόσια τάξη, κατάσταση αλλοδαπών. Η κατοικία και η διαμονή ως συνδετικά στοιχεία και ειδικότερα ως προς το δίκαιο που πρέπει να εφαρμόζεται ιδιαίτερα στις περιπτώσεις οικογενειακών και κληρονομικών σχέσεων.

στ) Δίκαιο και πολιτική επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, θεωρητική και εφηρμοσμένη πολιτική οικονομία και

δημόσια οικονομία (γραπτή και προφορική δοκιμασία).

1. Γραπτή δοκιμασία: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν ένα θέμα Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων και ένα θέμα εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και δημόσιας οικονομίας. Για την γραπτή αυτή εξέταση παραχωρείται στους υποψηφίους χρόνος τεσσάρων (4) ωρών.

2. Προφορική δοκιμασία: Οι υποψήφιοι καλούνται να αναπτύξουν ένα θέμα Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων και ένα θέμα εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και δημόσιας οικονομίας που τους υποβάλλονται υπό μορφή ερωτήσεων από δύο εξεταστές αντίστοιχα, όπως προβλέπεται στην παρ. β) 1 του άρθρου 7 του παρόντος.

– Από το δίκαιο και πολιτική επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων:

Το νομικό και θεσμικό πλαίσιο της σύγχρονης παγκόσμιας οικονομίας: (α) Η GATT και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου, η ελευθέρωση του διεθνούς εμπορίου και οι αρχές της, το σύστημα επίλυσης διαφορών, (β) η προβληματική της διεθνούς ανάπτυξης, η Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη, η αναπτυξιακή βοήθεια. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Παγκόσμια Τράπεζα, το πρόβλημα της υπερχρέωσης, (γ) διακίνηση κεφαλαίων και άμεσες επενδύσεις, πολυεθνικές επιχειρήσεις, χαρακτηριστικά τους και σύγχρονος ρόλος, πρόσφατες τάσεις ελευθέρωσης και προστασίας των επενδύσεων, (δ) τα περιβαντολλογικά προβλήματα και η διεθνής αντιμετώπισή τους, (ε) η κίνηση των προσώπων και τα προβλήματα της μετανάστευσης.

– Από την θεωρητική οικονομία:

– Το οικονομικό πρόβλημα, αίτια της οικονομικής δραστηριότητας, μορφές οικονομικής οργάνωσης, ο μηχανισμός των τιμών, τιμές υλικών αγαθών, τιμές συντελεστών παραγωγής, μορφές αγοράς (πλήρης ανταγωνισμός, μονοπώλιο, ολιγοπώλιο), σχηματισμός των τιμών, ζήτηση – προσφορά, κόστος παραγωγής, εθνικό προϊόν και εθνικό εισόδημα, κατανάλωση, αποταμίευση, επένδυση, πολλαπλασιαστής, απασχόληση, πληθωρισμός και αντιπληθωρισμός, οικονομικές διακυμάνσεις, θεωρία του χρήματος, (εσωτερική εξωτερική αξία του χρήματος, νομισματικά συστήματα κλπ.), διεθνείς νομισματικές σχέσεις και η εξέλιξή τους, διεθνές εμπόριο, (βασικές έννοιες, νόμος συγκριτικού κόστους, θεωρία των διεθνών συναλλαγών), οικονομικές ενώσεις.

– Από την εφαρμοσμένη πολιτική οικονομία:

Αντικείμενο της οικονομικής πολιτικής, οργάνωση της οικονομίας, οικονομική μεγέθυνση και ανάπτυξη, δημοσιονομική πολιτική, γεωργική πολιτική, βιομηχανική πολιτική, πολιτική απασχόλησης, πληθωρισμός, κοινωνική πολιτική, συναλλαγματική πολιτική, νομισματική πολιτική, ανταγωνισμός, Χρηματιστήριο.

– Ελληνική οικονομία: (εθνικό προϊόν και εθνικό εισόδημα, απασχόληση, πληθωρισμός, ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών, διάρθρωση εξωτερικού εμπορίου).

– Από τη δημόσια οικονομία:

Οικονομικές λειτουργίες του κράτους, το μέγεθος του Δημόσιου Τομέα, κρατικός προϋπολογισμός, κατηγορίες δημοσίων δαπανών, γενικές αρχές της φορολογίας, κατηγορίες φόρων, φορολογική εναρμόνιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δημόσιος δανεισμός, Δημόσιες Επιχειρήσεις, κρατικοποιήσεις, ιδιωτικοποιήσεις.

2. Δευτερεύοντα μαθήματα:

α) Ιστορική και θεσμική διάσταση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης:

1. Το Σχέδιο Μάρσαλ και ο οργανισμός Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας.

2. Τα Σύμφωνα της Δουνκέρκης και των Βρυξελλών.

3. Η ίδρυση του ΝΑΤΟ: α) Σκοποί β) πολιτικά και στρατιωτικά όργανα.

4. Το Συνέδριο της Χάγης. Το Συμβούλιο της Ευρώπης: α) σκοποί β) θεσμική διάρθρωση γ) δραστηριότητες.

5. Το Σχέδιο Σουμάν και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα: α) σκοποί β) θεσμική διάρθρωση.

6. Το ατελεσφόρητο εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Κοινότητας.

7. Η ίδρυση της Δυτικο-Ευρωπαϊκής Ένωσης: α) σκοποί β) θεσμική διάρθρωση γ) η επαναδραστηριοποίηση της ΔΕΕ (1984) δ) η Πλατφόρμα της Χάγης.

8. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας. α) σκοποί β) θεσμική διάρθρωση γ) μηχανισμοί λήψεως αποφάσεων δ) η έννοια της υπερεθνικότητας.

9. Η Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών:

α) σκοποί β) θεσμική διάρθρωση γ) μετεξέλιξη.

10. Το Σχέδιο Φουσέ και η «Ευρώπη των Πατρίδων».

11. Η κρίση της ΕΟΚ και ο συμβιβασμός του Λουξεμβούργου.

12. Η συγχώνευση των εκτελεστικών οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

13. Η Σύνοδος κορυφής της Χάγης (1969) και η πρώτη διεύρυνση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

14. Η Ευρωπαϊκή Πολιτική Συνεργασία. Από την Έκθεση του Λουξεμβούργου στην Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη.

15. Η δεύτερη και η τρίτη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

16. Το Σχέδιο Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1984).

17. Η Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη.

18. Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Συνθήκη του Maastricht).

Περιεχόμενο. Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ). Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ). Η Συνεργασία στους τομείς Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. Η Ευρωπαϊκή Ιθαγένεια και οι νέες πολιτικές. Η Αναθεώρηση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

19. Οι σχέσεις της Ένωσης με τις χώρες της Μεσογείου και τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ). Οι προοπτικές για τη νέα διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Κύπρο και ΧΚΑΕ. Προβλήματα, συνέπειες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στο ευρύτερο διεθνές σύστημα.

20. Η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα / Ένωση. Προβλήματα, συνέπειες, προοπτικές.

β) Στοιχεία αρχαίου ελληνικού, βυζαντινού και νεοελληνικού πολιτισμού.

Α. ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Προϊστορική και πρωτοϊστορική εποχή.

α) Αιγαιϊκός πολιτισμός.

β) Μινωϊκός πολιτισμός.

γ) Μυκηναϊκός πολιτισμός.

2. Η προκλασσική εποχή.

α) Ομηρική εποχή (ομηρικά έπη και ομηρικοί ύμνοι, Ησίοδος).

β) Ο πολιτισμός των Μυκηνών και ο Τρωϊκός πολιτισμός.

γ) Προσωκρατικοί φιλόσοφοι (από τον Θαλή ως τον Δημόκριτο).

3. Κλασσικοί συγγραφείς

α) Ποιητές, ιστορικοί, φιλόσοφοι, ρήτορες.

4. Η κλασσική τέχνη των Ελλήνων.

α) Αρχιτεκτονική (Παρθενών, Ερεχθείον, Ναός Ποσειδώνος, Εφεσίας Αρτέμιδος).

β) Γλυπτική (Φειδίας, Πολύκλειτος, Πολύγνωτος).

γ) Ζωγραφική (Ευρήματα Βεργίνας).

5. Η «πόλις» και η πολιτική τέχνη των Ελλήνων.

α) Η έννοια της «πόλεως» και της πολιτικής κοινωνίας.

β) Οι έννοιες: δημοκρατία, ελευθερία, πολίτης.

γ) Η «Πολιτεία» του Πλάτωνα και τα «Πολιτικά» του Αριστοτέλη.

6. Μετακλασσική ή ελληνιστική εποχή

α) Τα φιλοσοφικά συστήματα ή φιλοσοφικές σχολές.

β) Η πολιτική και πολιτισμική εξάπλωση του Ελληνισμού (Μ. Αλέξανδρος και Διάδοχοι).

7. Το τέλος του αρχαίου ελληνικού κόσμου.

α) Η ρωμαϊκή κυριαρχία και ο ελληνιστικός κόσμος της ανατολικής Μεσογείου.

β) Ο Νεοπλατωνισμός (Πλωτίνος και νεοπλατωνικοί φιλόσοφοι).

γ) Η μετάγγιση της αρχαίας ελληνικής σκέψης στους Άραβες με τις κατακτήσεις των ανατ. Επαρχιών του βυζαντινού / ανατ. Ρωμαϊκού κράτους.

Β. ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Πρωτοβυζαντινός πολιτισμός / πατερική εποχή.

α) Οι Ρωμαίοι στην εξελληνισμένη ανατ. Μεσόγειο και η διορατικότητα του Μ. Κωνσταντίνου.

β) Η εμφάνιση του Χριστιανισμού: η σημασία του για την δημιουργία ενός νέου κόσμου.

γ) Οι μεγάλοι πατέρες της Εκκλησίας, οι πρώτες Οικουμενικές Σύνοδοι (Σύνοδος Νικαίας: το σύμβολο της πίστεως).

2. Ο πλήρης εξελληνισμός του ανατ. Ρωμαϊκού κράτους: η βυζαντινή αυτοκρατορία (από τον Ηράκλειο, περ. 600 μ.Χ. κ.ε.).

α) Οι αιρέσεις: ο αντίλογος του ελληνικού λόγου στην έννοια του θρησκευτικού δόγματος.

β) Οι εκπρόσωποι της Χριστιανικής σκέψης στην Ελλην. Ανατολή.

γ) Η καλλιέργεια των ελληνικών γραμμάτων.

3. Οι τελευταίοι αιώνες του Βυζαντίου (11ος - 15ος αι.).

β. Η βυζαντινή τέχνη.

Γ. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

1. Η νεοελληνική ποίηση και πεζογραφία κι οι κυριώτεροι εκπρόσωποί τους από τον 15ο αιώνα μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα κατά τον 20 αιώνα. Τα ελληνικά δημώδη έπη και το δημοτικό τραγούδι.

2. Νεοελληνικό θέατρο και ειδικώτερα:

Μεγάλοι έλληνες θεατρικοί συγγραφείς και ηθοποιοί του 20ού αιώνα.

3. Νεοελληνική μουσική:

Οι μουσουργοί της νεώτερης Ελλάδος.

4. Εικαστικές τέχνες:

Η ελληνική ζωγραφική από τον 16ο αιώνα μέχρι σήμερα. Γλύπτες, χαράκτες του 19ου και του 20ου αιώνα, σχολές και πρόσωπα.

5. Οι αρχαιολογικές έρευνες στην Ελλάδα και η ιστορική σημασία τους.

6. Τα υπάρχοντα και λειτουργούντα Κέντρα (ή Ινστιτούτα) Ελληνικών Σπουδών (Ελληνικό Ινστιτούτο Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Σπουδών στην Βενετία, Κέντρο Κλασικών Σπουδών στην Νέα Υόρκη).

7. Τα παραρτήματα του Ιδρύματος Ελληνικού Πολιτισμού και οι άλλες συναφείς δραστηριότητες για την προβολή του Ελληνικού Πολιτισμού του Ιδρύματος αυτού.

8. Οι οργανισμοί (Νομικά πρόσωπα Δημοσίου και Ιδιωτικού Δικαίου) που υπάρχουν με σκοπό την υποστήριξη ή την ενίσχυση των Ελλήνων Ομογενών της Διασποράς.

γ) Η παγκόσμια γεωγραφία:

Φυσική, πολιτική και οικονομική παγκόσμια γεωγραφία και ιδιαίτερα των Βαλκανικών χωρών, της Μεσογείου και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

δ) Ναυτικό δίκαιο:

1. Έννοια του πλοίου και του πλωτού ναυπηγήματος και σημασία αυτής – ελληνική εθνικότητα πλοίων – εμπράγματο καθεστώς του πλοίου (ιδίως κυριότητα και υποθήκη) – ναυτιλιακά έγγραφα του πλοίου.

2. Προσωπικό των πλοίων και πλωτών ναυπηγημάτων (σύμβαση ναυτολόγησης πλοιάρχου, εξουσίες και καθήκοντα του πλοιάρχου, σύμβαση ναυτολόγησης μέλους πληρώματος, δικαιώματα και υποχρεώσεις των μελών του πληρώματος, κρατική ρύθμιση της σύμβασης ναυτολόγησης.

3. Ασφάλεια πλοίων και ναυσιπλοΐας (νομοθετικές πηγές (εσωτερικές και διεθνείς) – επιθεωρήσεις πλοίων – νηογνώμονες – εξουσίες κράτους σημαίας και παρακτίου κράτους).

4. Θαλάσσια αρωγή (έννοια, δικαιώματα παρακτίου κράτους, υποχρέωση παροχή αρωγής).

5. Ναυάγια (παροχή βοήθειας σε ναυαγήσαντα πλοία, προστασία ναυαγίων) – ναυτικά ατυχήματα με ή χωρίς θαλάσσια ρύπανση (εξουσίες και καθήκοντα Προξενικής Αρχής).

ε) Οργανισμός Υπουργείου Εξωτερικών (Ν. 419/76).

στ) Σύνταξη κειμένου στην ελληνική και αγγλική γλώσσα με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Δακτυλογράφηση δέκα ως δώδεκα τουλάχιστον στίχων ελληνικού και αγγλικού κειμένου από αντιγραφή.

3. Δοκιμασία – Συνέντευξη

Με το πέρας της εξέτασης των δευτερευόντων μαθημάτων, οι υποψήφιοι καλούνται να υποβληθούν στη δοκιμασία – συνέντευξη. Αυτή συνίσταται σε προφορικές ερωτήσεις που τίθενται από τα μέλη της Επιτροπής για να δοθεί δυνατότητα στον υποψήφιο να αναδείξει την προσωπικότητά του και να διαπιστωθεί αν διαθέτει τα προσόντα και τις ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση των καθηκόντων του διπλωματικού υπαλλήλου. Με τις ερωτήσεις αυτές που είναι γενικού περιεχομένου (διπλωματικού, οικονομικού, πολιτικού και γενικότερα πνευματικού), επιδιώκεται η διαμόρφωση εν γένει γνώμης για την προσωπικότητα του διαγωνιζόμενου. Συγχρόνως, ελέγχεται ο βαθμός της αντιλήψεώς του, η κρίση, η ευστροφία, η οξύνοια, η αυτοκυριαρχία και η εκφραστική του ικανότητα.

Η δοκιμασία – συνέντευξη διενεργείται από την Εξεταστική Επιτροπή και δύο εξεταστές ειδικών γνώσεων οι οποίοι ορίζονται με την ίδια Υπουργική Απόφαση που καθορίζει τα της λειτουργίας και σύνθεσης της Εξεταστικής Επιτροπής.

4. Προαιρετικά μαθήματα.

Οι διαγωνιζόμενοι δικαιούνται να εξετασθούν προαιρετικά και σε μία ή περισσότερες άλλες γλώσσες, από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 5 παρ. 4 του παρόντος. Η δοκιμασία στις γλώσσες αυτές γίνεται όπως ορίζεται για την εξέταση στη γαλλική και αγγλική γλώσσα.

Άρθρο 7

Γραπτή και προφορική δοκιμασία

Η δοκιμασία στα πρωτεύοντα μαθήματα του διαγωνισμού είναι γραπτή και προφορική.

Στα δευτερεύοντα μαθήματα του διαγωνισμού εκτός από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, η δοκιμασία είναι μόνο προφορική.

α) Γραπτή δοκιμασία:

1. Για τη γραπτή δοκιμασία, ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής ή ο αναπληρωτής του και ο εξεταστής ή οι εξεταστές (κατά περίπτωση) εκάστου των πρωτευόντων μαθημάτων επιλέγουν την ημέρα της εξέτασης του μαθήματος πέντε τουλάχιστον θέματα ή κείμενα για μετάφραση στις ξένες γλώσσες. Η τελική επιλογή του ενός εκ των πέντε θεμάτων γίνεται με κλήρο. Ειδικώτερα, για το μάθημα της ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 μέχρι σήμερα – εθνικά θέματα επιλέγονται δέκα θέματα (πέντε από την α) ενότητα και πέντε από την β) ενότητα). Η τελική επιλογή των 2 εκ των 10 θεμάτων γίνεται με κλήρο. Κατά τον ίδιο τρόπο, για το μάθημα του Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, θεωρητικής και εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και δημόσιας οικονομίας επιλέγονται δέκα θέματα (πέντε από το Δίκαιο και πολιτική επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων και πέντε από την θεωρητική και εφαρμοσμένη πολιτική οικονομία και δημόσια οικονομία). Η τελική επιλογή των 2 εκ των 10 Θεμάτων γίνεται με κλήρο.

2. Η γραπτή δοκιμασία γίνεται με την επίβλεψη του Προέ-

δρου της Εξεταστικής Επιτροπής, ή του αναπληρωτή του, του εξεταστή του σχετικού μαθήματος και του ενός τουλάχιστον Γραμματέως. Απαγορεύεται στους διαγωνιζόμενους να αλληλοβοηθούνται κατά την ώρα της δοκιμασίας και να χρησιμοποιούν βιβλία ή σημειώσεις με ποινή αποβολής τους από τον διαγωνισμό. Σε περίπτωση αποβολής διαγωνιζομένου για το λόγο αυτό, ο ένας από τους δύο γραμματείς συντάσσει πρακτικό που υπογράφεται από τον Πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής και τον εξεταστή του σχετικού μαθήματος. Εάν υποψήφιος δεν εμφανισθεί κατά την εξέταση (γραπτή ή προφορική) του μαθήματος, αποκλείεται από την υπόλοιπη εξέταση.

3. Η γραπτή δοκιμασία γίνεται σε χαρτί που φέρει τη σφραγίδα του Υπουργείου Εξωτερικών. Στην επάνω αριστερή γωνία αναγράφονται τα στοιχεία του διαγωνιζομένου που καλύπτονται με σκούρο χαρτί. Μετά το πέρας της εξετάσεως τα γραπτά παραδίδονται στον εξεταστή, ο οποίος, ευθύς αμέσως τα διορθώνει επί τόπου και βαθμολογεί με ερυθρό μελάνι.

4. Η ικανότητα χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστού εξακριβώνεται με δοκιμασία που γίνεται με αντιγραφή κειμένου από δέκα έως δώδεκα στίχους.

β) Προφορική δοκιμασία:

1. Η προφορική δοκιμασία στα πρωτεύοντα και δευτερόντα μαθήματα (πλην του ηλεκτρονικού υπολογιστή) γίνεται δημόσια και παρευρίσκονται σ' αυτήν τουλάχιστον ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροής ή ο Αναπληρωτής του, ο εξεταστής ή οι εξεταστές (κατά περίπτωση) του μαθήματος και ένας από τους Γραμματείς. Ο εξεταστής ή οι εξεταστές εκάστου μαθήματος προετοιμάζουν αριθμό ερωτήσεων, αναφερομένων σε γενικότερα αντικείμενα της εξεταστέας ύλης κάθε μαθήματος, που γράφονται σε κλήρους διπλάσιους από το συνολικό αριθμό υποψηφίων. Ειδικώτερα, οι ερωτήσεις του μαθήματος της ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 έως σήμερα – εθνικά θέματα, πρέπει να αποτελούνται από δύο σκέλη (ένα από την α) ενότητα και ένα από την β) ενότητα) τα οποία εξετάζονται από τον ίδιο εξεταστή. Κατά τον ίδιο τρόπο, οι ερωτήσεις του μαθήματος του διεθνούς δικαίου πρέπει να αποτελούνται από δύο σκέλη, από τα οποία το ένα θα αναφέρεται στο δημόσιο διεθνές δίκαιο και το άλλο στο ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τα οποία εξετάζονται από δύο διαφορετικούς εξεταστές. Τέλος, το αυτό ισχύει και για το μάθημα του Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, θεωρητικής και εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και δημόσιας οικονομίας του οποίου οι ερωτήσεις πρέπει να αποτελούνται από δύο σκέλη (ένα από το Δίκαιο και πολιτική επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων κι ένα από την θεωρητική και εφαρμοσμένη πολιτική οικονομία και δημόσια οικονομία) τα οποία εξετάζονται από δύο διαφορετικούς εξεταστές. Κατά την εξέταση αυτή ο Πρόεδρος καθώς και τα μέλη της Εξεταστικής Επιτροπής μπορούν να υποβάλλουν κατά την κρίση τους ερωτήσεις στον εξεταζόμενο. Η σειρά εξέτασης κάθε διαγωνιζομένου καθορίζεται με κλήρο κατά την έναρξη της εξέτασης του σχετικού μαθήματος. Σύμφωνα με τη σειρά αυτή, προσέρχεται κάθε υποψήφιος και λαμβάνει δύο ερωτήσεις – κλήρους. Από τους κλήρους αυτούς ο διαγωνιζόμενος επιλέγει εκείνον που περιέχει την ερώτηση στην οποία επιθυμεί να εξετασθεί, ενώ ο κλήρος που δεν επιλέγεται από τον εξεταζόμενο καταστρέφεται. Εξέταση στην ίδια ερώτηση άλλου διαγωνιζομένου απαγορεύεται. Μόλις εξετασθεί ο κάθε υποψήφιος χωριστά, βαθμολογείται με ερυθρό μελάνι από τον εξεταστή σε δελτίο που το υπογράφει. Τα δελτία αυτά τοποθετούται σ' ένα σφραγισμένο κουτί.

2. Για την προφορική δοκιμασία στην ελληνική και στις ξένες γλώσσες, ο διαγωνιζόμενος παίρνει για κάθε ειδική εξέταση μία από τις ερωτήσεις – κλήρους που έχουν προετοιμαιμαστεί και αντιστοιχούν σε ορισμένο για ανάγνωση κείμενο.

Άρθρο 8

Συντελεστές

Η αξία καθενός από τα μαθήματα του διαγωνισμού που αναφέρονται στο άρθρο 5 του διατάγματος αυτού προσδιορίζεται από συντελεστή που είναι ο αριθμός οκτώ (8) για τα πρωτεύοντα μαθήματα και τη δοκιμασία - συνέντευξη. Για τα υπόλοιπα μαθήματα, (δευτερεύοντα και προαιρετικά), συντελεστής είναι ο αριθμός πέντε (5) εκτός από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, του οποίου συντελεστής είναι ο αριθμός δύο (2).

Άρθρο 9

Διεξαγωγή Διαγωνισμού – Αποτελέσματα

Η κλίμακα βαθμολογίας είναι 0-10 σε ακεραίους αριθμούς.

1. Η βαθμολογία στη δοκιμασία της ελληνικής γλώσσας εξάγεται ως εξής:

α) Ένας βαθμός δίδεται για τη δοκιμασία στην ελληνική γλώσσα από τον εξεταστή του μαθήματος αυτού πάνω στο γραπτό κείμενο για την ανάπτυξη του θέματος της έκθεσης ιδεών.

β) Δεύτερος βαθμός δίδεται στην προφορική εξέταση του μαθήματος αυτού.

γ) Οι δύο αυτοί χωριστοί βαθμοί προσθέτονται, το ημιάθροισμα δε είναι ο βαθμός στο μάθημα της ελληνικής γλώσσας. Όσοι δεν πάρουν το βαθμό τουλάχιστον έξι (6) στη δοκιμασία στην ελληνική γλώσσα, αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή στο διαγωνισμό.

2. Η βαθμολογία στη δοκιμασία της γαλλικής και αγγλικής γλώσσας εξάγεται ως εξής:

Προσθέτονται οι βαθμοί που δόθηκαν:

α) Στην έκθεση ιδεών.

β) Στις γραπτές μεταφράσεις (για τις μεταφράσεις προσθέτονται οι δύο βαθμοί που δόθηκαν χωριστά και το ημιάθροισμα δίνει τον βαθμό των μεταφράσεων).

γ) Στην ανάγνωστη και τον έλεγχο της ικανότητας της προφορικής εκφράσεως στην ξένη γλώσσα.

Το άθροισμά τους διαιρείται με τον αριθμό τρία.

Όσοι δεν πέτυχαν βαθμό τουλάχιστον έξι (6) σε κάθε μία χωριστά από τις γλώσσες αγγλικά και γαλλικά αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή στο διαγωνισμό.

3. Η βαθμολογία στο μάθημα της ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 μέχρι σήμερα – εθνικά θέματα εξάγεται ως εξής:

α) Ένας βαθμός δίδεται για τη γραπτή ανάπτυξη θέματος της ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και δεύτερος βαθμός δίδεται για την γραπτή ανάπτυξη θέματος ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας από το 1945 μέχρι σήμερα – εθνικά θέματα από τον ίδιο εξεταστή. Το ημιάθροισμα των δύο αυτών χωριστών βαθμών αποτελεί το βαθμό της γραπτής δοκιμασίας στο μάθημα αυτό.

β) Με τον ίδιο τρόπο δύο χωριστοί βαθμό δίδονται από τον ίδιο εξεταστή και στην προφορική δοκιμασία. Το ημιάθροισμά τους αποτελεί τον βαθμό της προφορικής δοκιμασίας.

γ) Οι βαθμοί της γραπτής και της προφορικής δοκιμασίας προσθέτονται, το ημιάθροισμα δε είναι ο βαθμός στο μάθημα της ελληνικής και παγκόσμιας διπλωματικής ιστορίας: α) από το Συνέδριο της Βιέννης μέχρι το 1945 και β) από το 1945 μέχρι σήμερα – εθνικά θέματα. Όσοι δεν πάρουν το βαθμό τουλάχιστον έξι (6), αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή στο διαγωνισμό.

4. Η βαθμολογία στο μάθημα του δημοσίου και ιδιωτικού διεθνούς δικαίου εξάγεται ως εξής:

α) Ένας βαθμός δίδεται στην γραπτή εξέταση στο δημόσιο διεθνές δίκαιο.

β) Ένας βαθμός δίδεται στην προφορική εξέταση του δημοσίου διεθνούς δικαίου από ένα εξεταστή και ένας βαθμός στην προφορική εξέταση του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου από άλλο εξεταστή. Το ημιάθροισμα των δύο αυτών εξετάσεων δίδει τον βαθμό της προφορικής εξετάσεως.

γ) Προσθέτονται οι βαθμοί που δόθηκαν χωριστά για την γραπτή και προφορική εξέταση. Το ημιάθροισμα δίδει τον τελικό βαθμό στο διεθνές δίκαιο, που πρέπει να είναι τουλάχιστον έξι (6). Όσοι δεν συγκεντρώνουν μέσο όρο βαθμολογίας τον βαθμόν αυτόν, αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή στον διαγωνισμό.

5. Η βαθμολογία στο μάθημα του Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, της θεωρητικής και εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και της δημόσιας οικονομίας, εξάγεται ως εξής:

α) Ένας βαθμός δίδεται για την γραπτή ανάπτυξη θέματος του Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων από έναν εξεταστή. Δεύτερος βαθμός δίδεται για την γραπτή ανάπτυξη θέματος της θεωρητικής και εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και της δημόσιας οικονομίας από άλλο εξεταστή. Το ημιάθροισμα των δύο αυτών χωριστών βαθμών δίδει τον βαθμό της γραπτής δοκιμασίας του μαθήματος.

β) Με τον ίδιο τρόπο, δύο χωριστοί βαθμοί δίδονται από τους δύο εξεταστές και στην προφορική δοκιμασία. Το ημιάθροισμα των δύο αυτών βαθμών αποτελεί τον βαθμό της προφορικής δοκιμασίας του μαθήματος.

γ) Προσθέτονται οι βαθμοί της γραπτής και προφορικής δοκιμασίας. Το ημιάθροισμα δίδει τον τελικό βαθμό στο μάθημα του Δικαίου και πολιτικής επί των διεθνών οικονομικών σχέσεων, θεωρητικής και εφαρμοσμένης πολιτικής οικονομίας και δημόσιας οικονομίας, που πρέπει να είναι τουλάχιστον έξι (6). Όσοι δεν συγκεντρώνουν μέσο όρο βαθμολογίας τον βαθμό αυτό, αποκλείονται από την περαιτέρω συμμετοχή στον διαγωνισμό.

6. Για την δοκιμασία - συνέντευξη του άρθρου πέντε (5) παράγραφος 3 του διατάγματος αυτού δίδεται ιδιαίτερος βαθμός που εξάγεται ως εξής:

Ένας βαθμός δίδεται στις απαντήσεις των ερωτήσεων που υποβάλλονται από κάθε μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής και τους δύο εξεταστές ειδικών γνώσεων. Τόσο τα μέλη της Επιτροπής όσο και οι εξεταστές οφείλουν να υποβάλλουν στους υποψήφιους από μία τουλάχιστον ερώτηση. Το σύνολο των βαθμών διαιρείται δια του αριθμού των μελών της Επιτροπής και των εξεταστών και το πηλίκον αυτού είναι ο βαθμός στην δοκιμασία - συνέντευξη. Όσοι υποψήφιοι δεν συγκεντρώσουν τον βαθμό τουλάχιστον έξι (6) θεωρούνται αποτυχόντες στις εξετάσεις.

7. Θεωρούνται ότι πέτυχαν στις εξετάσεις εκείνοι των οποίων το σύνολο της βαθμολογίας: των πρωτευόντων μαθημάτων, των δευτερευόντων μαθημάτων και της δοκιμασίας - συνέντευξης όταν διαιρεθεί δια του αριθμού των μαθημάτων (13) δίνει βαθμό τουλάχιστον έξι (6).

Άρθρο 10

1. Δικαίωμα συμμετοχής στις εξετάσεις των προαιρετικών γλωσσών έχουν εκείνοι, οι οποίοι έχουν επιτύχει στις εξετάσεις σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 7 του παρόντος και καταλαμβάνουν τις θέσεις για τις οποίες έχει προκηρυχθεί ο διαγωνισμός.

2. Ο διαγωνισμός θεωρείται ότι έληξε, εάν από όσους πέτυχαν, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, δεν έχει δηλώσει κανείς ότι επιθυμεί να εξεταστεί σε μία ή περισσότερες ξένες γλώσσες.

3. Μετά τη δοκιμασία στις προαιρετικές ξένες γλώσσες όσοι βαθμοί είναι κατώτεροι από το έξι (6) διαγράφονται και οι διαγωνιζόμενοι θεωρούνται ότι δεν υπέστησαν τη δοκιμασία αυτή.

Άρθρο 11

Σειρά επιτυχίας

1. Η σειρά επιτυχίας των υποψηφίων καθορίζεται με την ακόλουθη διαδικασία: Κάθε βαθμός επιτυχίας στα πρωτεύοντα, στη δοκιμασία - συνέντευξη, στα δευτερεύοντα και προαιρετικά μαθήματα υπό την προϋπόθεση της παραγράφου 3 του προηγούμενου άρθρου, πολλαπλασιάζεται με το συντελεστή που εκφράζει την αξία κάθε μαθήματος, και της δοκιμασίας - συνεντεύξεως (8, 5 και 2), σύμφωνα με το άρθρο 8 του Διατάγματος αυτού.

Τα ανωτέρω γινόμενα καταχωρούνται σε πίνακα βαθμολογίας και το άθροισμά τους καθορίζει τη σειρά επιτυχίας.

Σε περίπτωση ισοψηφίας, η σειρά επιτυχίας καθορίζεται με κλήρωση παρουσία των ενδιαφερομένων.

2. Σύμφωνα με τα ανωτέρω αποτελέσματα συντάσσεται πρακτικό, το οποίο υπογράφουν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της εξεταστικής Επιτροπής, όλοι οι εξεταστές και ο Γραμματέας ή οι Γραμματείς. Σ' αυτό επισυνάπτεται και ο πίνακας βαθμολογίας αφού τον υπογράψουν όσοι υπογράφουν και το πρακτικό.

Άρθρο 12

Το πρακτικό αποτελεσμάτων που συντάσσεται σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, καθώς και οι πίνακες βαθμολογίας των επιτυχόντων ανακοινώνονται δημόσια στους διαγωνιζόμενους.

Άρθρο 13

Η διάρκεια φοιτήσεως στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών ορίζεται εννεάμηνη. Κατά το τελευταίο τρίμηνο, οι υποψήφιοι Ακόλουθοι Πρεσβείας θα υπηρετούν παράλληλα και σε Γραφεία και Διευθύνσεις του Υπουργείου για πρακτική εξάσκηση.

Άρθρο 14

Τα μαθήματα που διδάσκονται για την εκπαίδευση των υποψηφίων Ακολούθων Πρεσβείας στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών είναι τα εξής:

α. Διεθνείς σχέσεις.

β. Ευρωπαϊκή Ένωση.

γ. Θέματα δημόσιας διοίκησης.

δ. Πολιτιστικά θέματα.

ε. Θέματα ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

στ. Προξενική πρακτική.

ζ. Εθιμοτυπία - Δημόσιες σχέσεις.

η. Τεχνική διαπραγματεύσεων.

θ. Χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών.

ι. Οργάνωση ΥΠ.ΕΞ

ια. Διπλωματική πρακτική. Ορολογία - σύνταξη διπλωματικών κειμένων.

2. Εκτός των ανωτέρω μαθημάτων, στο Κέντρο Διπλωματικών Σπουδών γίνονται και διαλέξεις επί διαφόρων θεμάτων, επί των οποίων δεν εξετάζονται οι σπουδαστές.

3. Κατά τη διάρκεια των σπουδών, γίνονται περιοδικές εξετάσεις, ανάλογα με την φύση, το σκοπό και τη χρονική διάρκεια του μαθήματος και τελικές μετά την ολοκλήρωση της διδασκαλίας όλων των μαθημάτων που προβλέπει η παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Οι περιοδικές εξετάσεις γίνονται από τους διδάσκοντες και

περιλαμβάνουν όλα τα μαθήματα της παρ. 1. Οι τελικές εξετάσεις γίνονται από την Εξεταστική Επιτροπή του άρθορυ 3, εδάφιο β' του Ν. 962/79.

Άρθρο 15

Για την εκτίμηση της επίδοσης των εκπαιδευτικών λαμβάΡάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία, με ξεχωριστό για καθένα απ' αυτό συντελεστή. Η βαθμολογία κλιμακώνεται από 0 - 10.

Συντελεστής:

α) Περιοδικές εξετάσεις 3.

β) Τελικές εξετάσεις 6.

γ) Ενεργός συμμετοχή (εκδηλώνεται με εύστοχες απαντήσεις και παρεμβάσεις στις συζητήσεις που διεξάγονται κατά τη διάρκεια φοίτησης) 3.

δ) Προσόντα αντιπροσωπευτικής ικανότητας (γενική αντίληψη, κρίση και ευστροφία πνεύματος, μεθοδικότητα) 35.

2. Στην περίπτωση που οι καθηγητές οι οποίοι διδάσκουν και βαθμολογούν ένα μάθημα είναι περισσότεροι από ένας, ο βαθμός στο μάθημα αυτό είναι ο μέσος όρος που προκύπτει.

3. Ο τελικός βαθμός των περιοδικών εξετάσεων εκάστου μαθήματος είναι ο μέσος όρος όλων των βαθμών, που έλαβε ο σπουδαστής στο μάθημα αυτό κατά τη διάρκεια της φοίτησης. Θεωρείται επιτυχών εκείνος ο οποίος συγκέντρωσε τουλάχιστον τον βαθμό έξι (6).

4. Ο τελικός βαθμός της ενεργούς συμμετοχής εκάστου μαθήματος είναι ο μέσος όρος των βαθμών ενεργούς συμμετοχής που έλαβε ο υποψήφιος από τον ή τους διδάσκοντες καθηγητές του μαθήματος αυτού. Θεωρείται επιτυχών εκείνος ο οποίος συγκέντρωσε τουλάχιστον τον βαθμό έξι (6).

5. Κατά την τελική εξέταση εκάστου μαθήματος θεωρείται επιτυχών ο σπουδαστής, ο οποίος έλαβε τουλάχιστον τον βαθμό έξι (6).

6. Ο βαθμός των προσόντων της παρ. 1δ, του παρόντος άρθρου, δίνεται από τον Διευθυντή του Κέντρου Διπλωματικών Σπουδών, μετά από την εισήγηση του Διευθυντή Σπουδών του Κέντρου, με βάση τη γενική απόδοση του υποψήφιου Ακολούθου, κατά τη διάρκεια του χρόνου φοίτησης. Θεωρείται επιτυχών εκείνος, ο οποίος έλαβε τουλάχιστον τον βαθμό έξι (6). Οι διαδοχικές σημειώσεις που καταχωρούν οι καθηγητές στο ατομικό φύλλο των εκπαιδευομένων λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη από το Διευθυντή του Κέντρου Διπλωματικών Σπουδών κατά τη βαθμολογία.

7. Οι ανωτέρω βαθμοί των περιοδικών εξετάσεων, τελικών εξετάσεων και ενεργού συμμετοχής εκάστου μαθήματος πολλαπλασιάζονται επί τους κατ' ιδίας συντελεστές της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Ο βαθμός των προσόντων της αντιπροσωπευτικής ικανότητας πολλαπλασιάζεται επί τον συντελεστή 35.

8. Στα ανωτέρω γινόμενα προστίθεται το σύνολο των μορίων που είχε λάβει ο σπουδαστής κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις στο Κ.Δ.Σ.

Το άθροισμα που προκύπτει καθορίζει την τελική σειρά επιτυχίας του.

9. Στην περίπτωση ισοψηφίας σπουδαστών στην τελική βαθμολογία, η σειρά επιτυχίας καθορίζεται με κλήρωση.

Άρθρο 16

Το παρόν Προεδρικό Διάταγμα αντικαθιστά το Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμ. 63/1992 (φ. 32 Α') το οποίο ρύθμιζε τα αυτά θέματα.

Στον Υπουργό Εξωτερικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Προεδρικού Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 12 Μαΐου 1997

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ